

Am tipărit în *Inscripțiile mele*¹ ce se mai păstrează ca amintire istorică în biserica pe care Petru Rareș a dăruit-o Târgului-Frumos (fig. 1), care pe atunci avea temelii solide românești și merita o astfel de solidă zidire².

În frumoasa-i operă despre „bisericele moldo-

din icoane într'un mic Museu. De un îngrijit lucru grecesc, cum se făcea la Muntele Athos, de pe la 1700 înainte, sânt câteva, dintre care una se înfățișează aici (fig. 2).

Tot acolo icoana Sfântului Nicolae, zugrăvită la 1781 cu această inscripție: „Acestă icoană

Fig. 1. — Biserica din Târgul-Frumos.

Fig. 2. — Icoană din Museu.

venești din veacul al XVI-lea“ George Baș, descriind-o și scoțând în lumină originalitatea felului cum, mai simplu și mai curajos, fără intermediar se sprijină bolta, a dat vederea laterală a clădirii. Presintăm o alta, văzută din față.

Preotul-paroh, pâr. Dărăngă³, care a scris și o lucrare despre biserică și oraș, a strâns câteva

s'au zugrăvit cu cheltuiala robului lui Dumnezeu Thodoru ca să-i fie pentru așutcriu la toate cele dorite. Iunie 12 (?), 1781“.

Icoana Maicii Domnului arată după literă să fie din însăși vremea primei ctitorii: ea merită să fie cunoscută.

¹ II, p. 291.

² Pentru oraș v. privilegiul ce am publicat în *Mem. Ac. Rom.*, XXXIV, ap. 1911.